

Nu siger det ærede Medlem, at vi ville op paa dette Punkt, men det er jo ikke Tilfældet. Vort Forslag gaar netop, efter et Skjøn, som muligt vil vise sig at være vigtigt paa Grund af dens Betydning for et andet Forslag, ud fra at ned-sætte den Sum, her er Tale om, med ca. 125,000 Kr. Det er det, vi foreløbig tro at kunne gaa til, og naar det ærede Medlem mente, hvad jeg ikke mener, at Dyrtiden var borte ifjor, ser han, at vi gaa netop i det Spør, han skulde gaa ifjor. Det er det, vi følge iaar, men vi gjøre ikke Krumspring, vi kaste ikke Alt ombord paa een Gang i saadanne Forhold. Det ærede Medlem mente, at jeg havde kaldt hans Forslag et usømmeligt Forslag. Det er vist Noget, det ærede Medlem har faaet lagt ind i mine Ord, for atter at gjøre det til „noget usømmeligt“, og saa føre det over paa min Stilling til denne Sag for nogle Aar siden, hvorefter det da blev „overmaade usømmeligt“. Jeg kjender det ærede Medlems Maade at disputere paa: en lille Forandring og saa stadige Tillæg, og naar man saa er kommen op til Superlativet, kommer Anvendelsen. Men nu er der en Ting i Veien for det ærede Medlem, og det er dette, at han i min Stilling i 1875 til de 4,000 Kr. vil se, at det, jeg sigtede paa den Gang, slet ikke var Maximalgrændsen, men Folkethingets Magtstilling ligeoverfor Finantsloven, som jeg og Andre den Gang mente ikke var varetaget ved Forliget i Udvalget. Og saa vil det ærede Medlem vide et Andet, og det er, at man maatte heller have undgaaet at give disse Embedsmænd Dyrtillæg end være for strenge imod dem ved at tage det helt fra dem i Dørgangstilstanden; thi adskillige af disse Mænd kunne have staaet saaledes, at de have sagt: Et af mine Børn sætter jeg til Studeringerne. Jeg har albrig sagt, at de skulde have alle deres Børn saaledes og saaledes underviste, thi det kunne de ikke; men det er meget naturligt, om en studeret Mand af Embedsklassen lader et af sine Børn komme ind paa den studerende Vej. Saaledes bør vi stille det, saaledes bør Demokratiet være med til at stille det, og jeg er vis paa, at det Demokrati, jeg kommer til at tilhøre, altid vil gjøre det. Nu siger jeg, at, naar en Embedsmand engang har faaet dette Tillæg og som Følge deraf har sat et af sine Børn i Latinskolen; saa vil, naar man nu pludselig kommer og tager Tillæget fra ham, efterat Barnet er gaaet i Skolen 5—6 Aar, Mykfen være større, end om man dengang havde sagt: Her er ingen Udvei for Dig; Drengen skal sættes til et Haandværk eller til søs op. Det er denne Forsigtighed; man skal vise, naar man engang har tilstaaet noget Saadant, som man tilstod den 14de Mai 1875. At det maa gaa bort, er naturligt, naar de lave Konjunkturer kommer; men det maa ikke gaa bort paa eengang. Det var altsaa det Usømmelige. Saa sagde det ærede Medlem, hvad der ogsaa skulde

gjælde mine Medforslagsstilleres Stilling, at efter den 3die Januar var min Stilling ganske overordentlig forandret. Ja, det ærede Medlem ser gjennem et ganske forunderligt Brilléglass. Her skal jeg kun sige, at det ærede Medlem har set os saaledes fra Oktober f. A. og lige fra Foraaret; thi det maatte vi kunne sige os selv, at den Potte, det ærede Medlem har staaet itu, kunne vi ikke bruge til at koge i, uden at vi brænde Ringrene; vi maa derfor se til paa jevn Vandsk Maade at bygge Noget op, der kan holde over den stærke Ild, og derfor have vi taget vor Stilling paa det Standpunkt, et parlamentarisk Mindretal skal tage det. Vi have stillet os paa Forhandlingernes Standpunkt, paa det saglige Standpunkt og ere med til i Forhandlingen at byde, hvad der efter Sagerens Natur er Rimelighed og Billighed i. Vi have kun fulgt det ærede Medlems Recept fra Foraaret; men Recepten er bleven borte for det ærede Medlem, ligesom alle det ærede Medlems andre Midler blive borte. Det ærede Medlem huffer nok en af Hovedsagerne i den første Del af Samlingen. Vi tilbøde dengang en halv Million paa en Kommission til Vestindien, men hvad gjorde det ærede Medlem og hans Bønner? Ikke en Dre vilde de give, og hvorledes gif det saa?

Formanden (Krabbe): Jeg minder den ærede Ordfører om, at disse Ting ikke høre til Sagen.

Ordføreren (Berg): Jeg nævner det kun, fordi der er givet mig Anledning dertil.

Formanden (Krabbe): Der kan være givet Anledning til mangen Digression, men derfor vedbliver den dog at være en Digression, og jeg tillader mig gjentagende at minde om, at ærede Talere maa holde sig til Sagen.

Ordføreren (Berg): Jeg er strax færdig. Jeg skal endnu kun sige til det ærede Medlem fra Leire, at han vedblivende vil se os staa paa samme Standpunkt, som vi have indtaget siden den 3die Januar, og paa det Standpunkt staa vi nu her ved Finantslovens 2den Behandling med godt Haab for Demokratiets Sag, tilbydende, efter grundig Undersøgelse af Sagerne, hvad vi tro at kunne være bekjendte og glade ved at faae vedtaget, og ved at se Andre, selv om de kunde ønske at gaa videre, vedtage, hvad vi efter Omstændighederne tro at kunne modtage. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlems Stilling efter Forholdene er bleven en saadan, at Noget skal der gjøres for det ærede Medlem, det forstaaer jeg meget godt; og at han efter den Betragtning opstiller Forslag som det foreliggende, kan jeg ogsaa meget godt forstaa. Jeg ønsker ham alt Held og Lykke, idet jeg med Hensyn til Sagen selv og